

dem, der netop har brug for et nyt tilbud, vil det her være et strålende forslag, og vi kan derfor varmt bakke det op.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var jo svært for den konservative ordfører at skjule begejstringen. Det forstår jeg godt. Altså ud fra sådan et konservativt grundsynspunkt om, at der skal være forskel på folk, og at de forskelle, der er, skal være tydelige, lægger det her forslag jo op til det, vi har set bl.a. i Norge, at man får en de facto deling af børnene mellem de velhavendes børn, som har råd til at sprænge et hvilket som helst loft, det er derfor, man fjerner loftet, og så børn af folk, der ikke har så mange penge.

Jeg kan godt forstå den konservative begejstring over det, for det er vel det, De Konservative altid har stået for, og på den måde synes jeg egentlig, det er befriende ærligt, at det kommer frem.

Kl. 13.35

Til gengæld kan jeg ikke helt forstå, at fru Charlotte Dyremose siger, at det her jo er et voldsomt ønske fra forældrene. Har fru Charlotte Dyremose bare fået ét ønske fra forældre om at lave profitbørnehaver eller ønsker fra dem, der arbejder med børn, om at få profitbørnehaver? Er det ikke noget, der rent er vokset i De Konservatives ideologiske hjerner?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til det her sortsyn, og det er derfor, jeg sådan lidt med vilje netop går herop og siger: Hold nu op med alt det der. Hold nu op med alt det der sortsyn. Hvad er problemet? Vi skaber nu nogle nye rammer. Jeg sagde intet – intet! – om en voldsom efterspørgsel.

Jeg sagde tværtimod, at der er rigtig mange familier, der er glade for den løsning, de har i dag, og formentlig ikke vil skifte. Jeg sagde oven i købet, at det var jeg sådan set glad for, fordi det formentlig var udtryk for, at de netop var tilfredse med at kunne bruge den institution, som de har i dag.

Jeg må også fuldstændig afvise den her sammenligning med Norge, som jo ikke har en anvisningspligt, og som derfor slet ikke kan sammenlignes med danske forhold. Kommunerne er forpligtet til – lige om lidt, når vi har gennemført vores pasningsgaranti – at sørge for, at børn fra 6

måneder har en plads, og det behøver ikke at være i de her institutioner. Vi fortsætter netop med at have de gode kommunale institutioner og alle de andre muligheder, men vi udvider rammen. Vi definerer ikke, hvad der er godt og skidt. Vi udvider rammen, så familien selv kan definere det.

Jeg kan ikke se andet, end at det da naturligvis er positivt, at vi nu lægger det ud til forældrene og får endnu en valgmulighed. Det handler ikke om, hvad jeg synes, der er godt eller skidt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu er vi nok nødt til at stoppe, for det er langt over 1 minut. Hr. Søvnald for sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har nu svært ved at forstå, at jeg er specielt sur. Jeg er sådan set lidt bekymret over, at vi har en regering, der med støtte af Dansk Folkeparti er i færd med at ødelægge velfærdsstrukturen både for børn og gamle i det her land, og jeg synes, det er en principiel diskussion værd, om det virkelig er umagen værd.

Når fru Charlotte Dyremose spørger, hvad problemerne er, så så vi det helt tydeligt i Norge. Meldingerne, også i den rapport vi har fået i Folketingets Socialudvalg, fra Norge, var, at de private institutioner ikke vil tage de besværlige børn i form af de handicappede børn. Det er så også det, der er beskrevet i bemærkningerne på side 7, at hvis man bygger sådan, at man ikke kan have handicappede børn, så slipper man for dem. Det er det, der står i bemærkningerne på side 7. Det samme med tosprogede børn. Det var det ene problem.

Det andet problem, vi kunne registrere i Norge, var, at de private institutioner ikke ville melde videre til det offentlige system, fordi de jo er konkurrenter. Det er da ikke en god situation for børnene.

Det tredje, vi ved, er, at de private institutioner er dyrere. Det var grunden til, at man i Norge havde været nødt til at lægge et loft over. Når vi som resultat får en deling af børnene, så er det, medmindre man er ekstremt konservativ, en fantastisk dyr børnepolitisk pris at betale.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er sådan set ikke sur, jeg er bare så dybt forundret over den her traditionstankegang, hvor